

“BESCHERM KINDEREN! ZEG NEE TEGEN HET HOMOHUWELIJK!” DE OPRUIENDE TEKST OP EEN WIJD VERSPREIDE BRIEFKAART VAN ACTIEGROEP ‘NO WAY IS IRELAND GAY CAMPAIGN’ SUGGEREERT EEN VERBAND TUSSEN HOMOSEKSUALITEIT EN PEDOFILIE. WAAROM WORDT DIE RELATIE TOCH NOG STEEDS GELEGD?

TEKST: MAARTEN DALLINGA
ILLUSTRATIE: CENSUUR.COM

Homo's zijn vaker pedofiel dan hetero's. Bewezen onzin, zegt de wetenschap al tientallen jaren. Toch is deze mythe de wereld nog steeds niet uit, bleek onlangs weer: “Bescherm kinderen! Zeg nee tegen het homohuwelijk!” Deze tekst stond, in het Engels, op een briefkaart die actiegroep No Way Is Ireland Gay Campaign verspreidde, in de aanloop naar het Ierse referendum over het homohuwelijk. Een recent voorbeeld waarbij de link wordt gelegd tussen homoseksualiteit en pedofilie.

Dit gebeurt geregeld. Neem het relletje rond het Bredase PvdA-raadslid Jamal Nouhi, zomer 2014. Hij moest opstappen nadat hij op een website homoseksualiteit en pedofilie op één hoop had gegooid. En een paar jaar geleden schreef columnist Sylvain Ephimenco in *Trouw*: “Niet alle homo's zijn pedofielen. Maar met enige reserve kan toch wel beweerd

worden dat zich verhoudingsgewijs onder pedofielen heel wat homoseksuelen bevinden.”

Of kijk over de landsgrens. Naar Rusland bijvoorbeeld, waar president Poetin in een interview suggereerde dat homo's vaker kinderen misbruiken dan hetero's. In hetzelfde land zet Occupy Pedophilia filmpjes online van homo's die door die groep keihard worden mishandeld, naar eigen zeggen om pedofilie aan te pakken. In 2010 zei voormalig kardinaal Tarcisio Bertone, destijds een hooggeplaatste in de katholieke hiërarchie, dat veel wetenschappers “hebben laten zien dat er een relatie bestaat tussen homoseksualiteit en pedofilie. Dat is de waarheid.”

Slechts twee procent

James Cantor, professor aan de Universiteit van Toronto en klinisch psycholoog, doet veel onderzoek naar pedofilie – als een van de weinigen, zo besmet is dit onderwerp. Tegen *de Volkskrant* zei hij onlangs in een interview: “Ik volg het bewijs dat ik tegenkom. Pedofilie is aangeboren.” De bekende hersenwetenschapper Dick Swaab zit op hetzelfde spoor. In zijn bestseller *Wij zijn ons brein* schreef hij dat pedofilie, net als homo-, hetero-, en biseksualiteit, te verklaren lijkt door iemands genen “en door de interactie tussen de geslachtshormonen van het kind en de zich ontwikkelende hersenen voor de geboorte”. Dit lijkt binnen de wetenschap de dominante opvatting te zijn.

Cantor bestudeerde ook de link met homoseksualiteit en schreef daar in 2002 een essay over. Daarin besprak hij de uitkomst van een aantal wetenschappelijke studies, zoals eentje uit 1988: 86 procent van de onderzochte pedofielen die seksueel contact had met jongens was homo. Een studie uit 1994 liet juist een totaal ander beeld zien. Daarin bleek slechts twee procent van de pedofielen die seks had met jongens, was homo. Beide onderzoeken waren volgens Cantor slecht opgezet en zijn daarom weinig waard.

Een studie van de inmiddels overleden seksuoloog

HOE HOMOHATERS NOG STEEDS DE PEDOKAART PROBEREN TE SPELEN

Kind van de rekening

“EERST ZAG IK MEZELF ALS HOMO”

Frank (18) wil volledig anoniem blijven en daarom trefen we elkaar op een extra beveiligde chatsite. Hij zit achter de computer op zijn slaapkamer, zijn deur is op slot. Dit is zijn verhaal.

“Ik weet nu bijna drie jaar dat ik pedofiel ben. Eerst zag ik mezelf als homo, maar de leeftijd van jongens die ik leuk vond bleef gelijk. Toen heb ik op internet gezocht en ontdekt dat ik het ben – ik wist helemaal niet wat een pedofiel was. Ik las gelijk veel verhalen over kindermisbruik en dacht dat pedofielen allemaal kinderverkrachters waren. Die dag dacht ik de hele tijd dat ze mij zouden oppakken, ik was bang dat ik automatisch een kind zou misbruiken. Tot jongens van ongeveer acht tot vijftien voel ik me aangetrokken. Heel soms vind ik meisjes of vrouwen ook leuk. Een paar maanden geleden was ik bang om ouder te worden, ik dacht vaak aan zelfmoord. Gelukkig kon ik met andere pedofielen praten op een forum, dat heeft mij erg geholpen. Voor het eerst voelde ik mij geaccepteerd. In de ‘gewone’ wereld weet niemand het. Ik

zie mezelf niet als een gevaar. Nog nooit heb ik seks gehad met een kind en dat wil ik ook niet. Zowel het kind als ikzelf zouden problemen kunnen krijgen. Ik besteed wel graag aandacht aan mijn broertjes. Ik vind het leuk om met ze te gamen en het is voor mij voldoende om ze gelukkig te zien. De oudste is elf, hij is mooi en schattig. Soms lijkt het dat hij het best leuk vindt dat ik hem aandacht geef. Maar van fysieke aanraking is

nauwelijks sprake hoor. Wel kreeg ik laatst bijna een erectie toen ik op de bank lag en hij langs kwam. Soms voel ik me gewoon perfect, meestal ben ik heel ongelukkig. Maar de laatste tijd durf ik weer naar de toekomst te kijken. Eerst afstuderen en misschien vind ik daarna wel de ideale vrouw. Daar zal ik dan niks seksueels voor voelen, maar dan kan ik wel een gezin stichten.”

Kurt Freund, waarover hij samen met collega's in 1973 publiceerde, vindt Cantor veel betrouwbaarder. In een lab keken hetero- en homomannen naar foto's van naakte kinderen en werd de penisreactie genoteerd. In beide groepen was er bijna geen seksuele opwinding en, in dit geval nog belangrijker, significante verschillen tussen de hetero's en homo's werden niet gevonden.

In een studie waaraan James Cantor meewerkte, uit 2010, werden vergelijkbare resultaten gevonden. Voor het onderzoek onder leiding van Ray Blanchard, eveneens professor in de psychiatrie in Toronto, werden ruim tweeduizend mannen geconfronteerd met naaktfoto's van mannen, vrouwen, jongens en meisjes, in verschillende leeftijdscategorieën. Daarnaast beluisterden ze opgenomen

verhalen over seks met deze mensen. De penisreactie werd niet met een simpel meetlint gemeten, maar door een soort stolp over de piemel te plaatsen. Daardoor konden veranderingen nauwkeurig worden opgemerkt. Wetenschappers kwalificeerden dit onderzoek als indrukwekkend uitgebreid en buitengewoon informatief.

Maar zou het niet kunnen dat pedofiele homo's het uiteindelijk wel vaker met kinderen doen dan pedofiele hetero's? “Zij zijn seksueel immers ook vrijer wat betreft relaties bijvoorbeeld”, betoogt Gert Hekma, docent homostudies aan de Universiteit van Amsterdam. Seksuoloog Erik van Beek, die gespecialiseerd is in de behandeling van pedofielen, reageert fel: “Dat homo's vaker aan kinderen zitten is een kwalijke aanname, die je totaal niet wetenschappelijk kunt onderbouwen. Het is een absurde gedachte.

De pedofiele en homoseksuele subcultuur kun je niet zomaar naar elkaar herleiden.”

Alles kon in de jaren zeventig

Iemand uit mijn directe omgeving vertelde ik over het schrijven van dit artikel. Ik was nog niet uitgesproken of kreeg de vraag: “Jij bent het niet, hè?” Pe-do-fiel, bedoelde die. Even vragen voor de zekerheid, of zo. Lichtjes geattaqueerd vroeg ik naar het waarom van de vraag. Wanneer ik had geschreven over vreemdgangers, moest dan ook even gecheckt worden of ikzelf buiten de pot pis? Mijn gesprekspartner verontschuldigde zich en gaf toe dat het een nogal onzinnige vraag was. Maar hij was wel gesteld. In een fractie van een seconde leggen mensen een link met homoseksualiteit. Hoe komt dat?

Het is al heel lang onderdeel van onze cultuur, weet Hekma, die er uitgebreid onderzoek naar deed. Laten we ons even beperken tot de situatie in Nederland vanaf de twintigste eeuw. “Tot de jaren zestig maakte men nauwelijks onderscheid tussen homoseksualiteit en pedofilie – allebei abject: zonde, misdrijf en ziekte ineen”, schreef Hekma in 2013 in het wetenschappelijk tijdschrift *Sociologie*. “Het idee was dat homoseksualiteit ontstond door verleiding. Homomannen zouden zich niet voortplanten en jongens aantrekken om hun rangen aan te vullen.” Vanaf 1911 was in Nederland door artikel 248bis seksueel contact van een volwassene met iemand van gelijk geslacht verboden, als diegene onder de 21 was. En nu komt het: voor hetero's lag die leeftijds-

grens op zestien. Veel van wat we nu homoseksualiteit noemen, werd toen juridisch gezien als een soort pedofilie, concludeert Hekma.

Volgens hem legden ook homo's zelf een link met pedofilie. Zoals de homoseksuele jurist en PvdA-senator Edward Brongersma, die bekend stond om zijn voorliefde voor jonge jongens. In 1950 werd hij veroordeeld wegens een seksuele relatie met een jongen van een jaar of zestien. Tien jaar later publiceerde hij onder het pseudoniem O. Brunoz bij de COC-uitgeverij het boek *Pedofilie*. “Zijn belangrijkste argument”, schreef Hekma, “was dat jongens met de puberteit seks konden en wilden hebben en het deden met zichzelf, elkaar en derden. Met volwassenen was het meestal eerder leerzaam en plezierig dan schadelijk.”

In de jaren zeventig vond er door de seksuele revolutie een kentering plaats en werd artikel 248bis, en dus een juridisch onderscheid tussen hetero's en homo's, geschrapt. Het COC sprak in 1980 uit dat seks met kinderen niet zozeer het probleem was, maar eerder de vooroordelen en juridische consequenties. Het waren, aldus Hekma, de 'hoogtijdagen' voor de pedofilie. En het was dus een tijd waarin de belangrijkste homo-organisatie van ons land het doelbewust opnam voor de pedofielen.

De jaren tachtig: opnieuw een ommezwaai. Het thema seksueel geweld kwam op de politieke agenda en Nederland werd opgeschrikt door een aantal vermeende misbruikzaken rond kinderen, zoals Oude Pekela en de Bolderkar in Vlaardingen. De houding ten opzichte van pedofilie veranderde. Seks met kin-

“HET VALT MINDER SNEL OP WANNEER MANNEN MEISJES MISBRUIKEN”

deren, onder alle omstandigheden, werd door steeds meer mensen afgekeurd. De misbruikzaak-Dutroux in de jaren negentig versnelde die ontwikkeling. Een groter wordende groep van bijvoorbeeld politici, agenten en hoogleraren stelde dat seks met een kind schadelijk is – inmiddels de heersende opvatting.

Kardinalen

Terug naar de link tussen homo's en pedofilie. Heeft Hekma een vermoeden waarom mensen een relatie zien? “Een van de redenen is volgens mij dat de meeste pedofielen die zich kenbaar maken homo zijn.” Hij denkt bijvoorbeeld aan Brongersma (die van het COC een podium kreeg). Hekma: “Ook valt

“IK VAL OP JONGENS EN WOON SAMEN MET MIJN VRIEND”

Jorge (35) beantwoordt een aantal vragen per mail.

“Ik voel me seksueel aangetrokken tot jongens van rond de elf. Als de puberteit intreedt, vind ik jongens vaak al gauw minder interessant. Of ik mezelf zie als pedofiel én homo? Geen idee. Ik val op jongens en woon samen met mijn vriend, maar val niet op mannen. De relatie met mijn vriend, die ook pedofiel is, is lastig te omschrijven. In het begin was het wel een liefdesrelatie, maar als je lichamelijk niets voor elkaar voelt gaat de spanning er toch af. Nu zijn we een soort levensmaatjes. We hebben geen seks. Sinds mijn veertiende weet ik dat ik deze gevoelens heb en sinds mijn achttiende besef ik dat dit betekent dat ik pedofiel ben en niet verliefd ga worden op leeftijdsgenoten. Ik zie het als een variatie van de natuur. Als je kunt accepteren dat seks met kinderen onmogelijk is,

is het prima te doen. Ik heb dat gelukkig al vroeg kunnen accepteren. Seks met een kind kan voor beide partijen schadelijk zijn. Ik ga wel met jongens om. Dat die omgang soms prikkelend kan zijn vind ik geen probleem. Ik val de jongens met wie ik omga er niet mee lastig en stel duidelijke grenzen wanneer jongens mij seksueel uitdagen. Gewoon een knuffel of op schoot zitten mag wel van mij, daar kan ik ook van genieten. Mijn familie en een aantal vrienden heb ik over mijn voorkeur verteld, omdat ik niet met het geheim kon leven. Ook een paar ouders van jongens waar ik mee omga, die inmiddels ouder zijn, weten het. Ik heb het ze verteld omdat hun zoons kwamen logeren en ik het niet juist vond dat ze dit dan niet wisten. Ze hebben een rotsvast vertrouwen in me. Mijn schoonfamilie heeft het er moeilijk mee. Sommige mensen lukt het niet om de vooroordelen over pedofilie los te laten en blijven mijn vriend en mij zien als potentiële misdadigers.”

het naar mijn idee minder snel op wanneer mannen meisjes misbruiken. Dat gebeurt vaker binnen het gezin en blijft vaak achter de voordeur.”

Een andere benadering komt van Ruard Ganzevoort, hoogleraar theologie aan de Vrije Universiteit Amsterdam. Hij is co-auteur van *Adam en Evert*, een boek over de spanning tussen religie en homoseksualiteit. Hij ziet dat ook door gelovigen soms wordt gezegd dat pedofilie en homoseksualiteit met elkaar samenhangen en dat komt volgens hem door de zogeheten plichtethiek: “Sommige gelovigen leven in een wereld van dogma’s. Seks bijvoorbeeld moet gericht zijn op voortplanting in een heteroseksueel huwelijk. Iedere afwijking daarvan is verkeerd. Zo bekeken kun je homoseksualiteit en pedoseksualiteit makkelijk op één hoop gooien.”

Ganzevoorts theorie verklaart misschien wel (voor een deel) de situatie tot in de jaren zestig, toen dus nauwelijks onderscheid tussen homoseksualiteit en pedofilie werd gemaakt. Destijds lag het percentage kerkgangers immers veel hoger dan nu en hielden zij ook meer vast aan dogma’s. Maar gaat zijn benadering ook over de huidige situatie? Wellicht echoot de houding van toen, nu nog wel na in onze samenleving? Het seksueel kindermisbruik binnen de katholieke kerk speelt ook een rol, gaat Ganzevoort verder.

“KARDINALEN PROBEERDEN HET MISBRUIK SOMS TE VERKLAREN DOOR TE STELLEN DAT DE MISBRUIKERS HOMO WAREN”

“Kardinalen en andere kerkleiders probeerden het misbruik soms te verklaren door te stellen dat de misbruikers homo waren. Ze probeerden hun straatje schoon te vegen door het negatieve beeld van pedofielen en homo’s aan elkaar te koppelen.”

Seksuoloog Erik van Beek gooit het over weer een andere boeg: “Binnen de homowereld zie je vaker dan bij hetero’s een groot leeftijdsverschil in relaties. Die ‘scheve’ verhouding qua leeftijd zou kunnen verklaren dat mensen denken dat pedofilie aanschurkt tegen de homoseksuele wereld.”

Wetenschappers zien geen verband tussen homoseksualiteit en pedofilie. Toch is de verwarring hardnekkig – bijvoorbeeld bij propagandisten van een vaak

conservatieve agenda. Wie dat weet, kan die verwarring relativeren. Alle anderen zijn kwetsbaar voor zulke beeldvorming en dus geldt ook nu: voorlichting is de beste remedie. ■

DE NAMEN VAN DE PEDOFIELEN ZIJN GEFINGEERD. HUN VERHALEN GEVEN SLECHTS EEN BEELD VAN HOE JE MET PEDOFILIE KUNT OMGAAN. NATUURLIJK ZIJN ER OOK PEDOFIELEN DIE AANGEVEN DAT ZE WÉL SEKS MET KINDEREN HEBBEN.

“IK HEB EEN JONGEN ONTMOET VAN 19 DIE IK WÉL HEEL LEUK VIND”

Mark (20) spreek ik telefonisch. Hij klinkt zenuwachtig en laat af en toe stiltes vallen.

“Sinds ik weet dat ik pedofiel ben, heb ik last van angstaanvallen. Vooraf aan dit gesprek had ik het ook. Dat een groot gedeelte van de maatschappij pedofilie en kindermisbruik gelijktrekt maakt me wanhopig. Online vinden mensen dat ik opgeknoopt moet worden, terwijl ik niks heb misdaan. Ongeveer op mijn elfde ontdekte ik dat ik homo ben. Dat ik op kinderen val is mij pas sinds een jaar duidelijk. Voor die tijd had ik dezelfde gevoelens, maar was ik nog een jongen. Ik ben in de eerste plaats homoseksueel en op de tweede plaats pedofiel. Het eerste omvat voor mij het meeste, pedofilie gaat alleen over leeftijd. Ik voel me seksueel aangetrokken tot jongens vanaf acht tot in de late puberteit. Heel soms gebeurt het dat ik me aangetrokken voel tot ouder. Ik zie heel duidelijk een link tussen homoseksualiteit en pedofilie. De overeenkomst zit ‘m in de omgang met beide. De druk, de haat, de afkeer. Pedofilie en homoseksualiteit zijn een heel erg ver-van-mijn-bedshow voor vooral kleindenkende mensen. Die hebben moeite om zich erin te verplaatsen, keuren beide daarom af en gooien het op één hoop. Wat meespeelt is dat heteroseksuele pedofielen veel minder opvallen. Een

heleboel mannen kijken naar tienermeiden of nog jongere meisjes. Dat wordt denk ik veel meer begrepen dan vallen op hetzelfde geslacht. Een tijd lang heb ik mezelf lichamelijk gestraft. Steeds als ik aan een jongen dacht, trok ik aan een elastiekje aan m’n pols en daarna liet ik los. Ik wilde normaal zijn. Na twee maanden besloot ik dat met fantaseren niets mis is en ben ik met straffen gestopt. Ongeveer acht mensen in mijn omgeving weten van mijn voorkeur, onder wie mijn moeder. Ze zijn gelukkig niet anders naar me gaan kijken. Wel hebben een paar mensen gezegd dat er misschien iets mis met me is. Op hun advies ga ik sinds een paar maanden naar de psycholoog. Dat is wel goed, want daardoor ben ik nog meer bezig met waar mijn grenzen liggen. Ik ben er volledig van overtuigd dat ik nooit iets met een kind zal doen. Het is onveilig, want wat als het uitkomt? Hoe reageert de omgeving dan? Ik vind wel dat seks met een kind zou moeten kunnen, want wat als het kind het zelf wil? Mijn gevoelsmatige ondergrens ligt in dat geval bij een jaar of twaalf, veertien. Of ik mij een relatie met een oudere jongen zou kunnen voorstellen? Ik heb een jongen ontmoet van negentien die ik wél heel leuk vind, maar het ligt wat ingewikkeld tussen ons. Er zijn vast wel meer oudere jongens die wat met me doen, maar me echt bij iemand vertrouwd voelen is buiten die jonge jongens om best zeldzaam. En ik wil iemand wel kunnen geven wat hij verdient.”